

SNABBRÄSTNING

Av: Kerstin Eriksson, > 1993

Här kommer åter igen en historia om sånt man egentligen inte talar om. Men om man är hundägare så är man ofta i högsta grad smått medverkande, eftersom man oftast följer med i andra änden av kopplet när hunden går ut på promenad. Och dessa promenader är inte endast till för att hunden ska få motion, både fysiskt och mentalt, utan det är då den passar på att uträtta det som människorna gör inlåsta i små rum, som ofta inte har några fönster, åtminstone inga som är genomskinliga. Så anledningen att ytterligare en historia handlar kring detta ämne beror alltså inte på att Matten och Hunden fortfarande är i kiss- och bajs-åldern.

Det är söndag förmiddag. Rättare sagt tidig eftermiddag. Matten tänker göra sin hel-renovering som hon brukar göra en gång i veckan. Med andra ord: hon ockuperar badrummet. Länge! Men Matten som inte är alltför dum, tänker att det är nog smartast att gå ut med hunden först. Risker att hunden börjar springa omkring med benen i kors precis som man har tvålat in sig är annars mycket stor.

Matten är också ganska lat. Hon tycker det är något onödigt att klä på sig ordentligt, när hon i alla fall ska klä av sig allt igen om fem minuter - när hon och Hunden kommer in igen efter snabbrästningen.

Men att gå ut i bara nattlinnet är nog inte så klokt. Så hon sätter på sig ett par byxor och pular ner det långa nattlinnet under. Sedan sätter hon på sig en stor tröja över för att dölja de nu mycket bulliga byxorna.

När hon går nedför trapporna bestämmer hon sig för att det här ska gå snabbt det. *"Jag ska inte träffa en endaste människa!"* bestämmer hon sig tyst för sig själv. Anledningen är, förutom att hon är oduschad, så är håret smutsigt. Det hänger platt och stripigt. Matten känner sig allmänt otäck. Men hon har i alla fall borstat tänderna för säkerhets skull.

Ute på gatan är det förstås fullt med folk. Matten och Hunden bor ju på samhällets affärsgata. Pizzeria, videobutik och jouröppen matvaruaffär finns i samma kvarter som Matten och Hunden bor i. Så det är inte så konstigt att det är en hel del folk utanför, fast det är tidig söndagseftermiddag.

Matten och Hunden viker av till vänster, och går igenom den lilla skogsdungen mot villaområdet för att få vara lite ifred. Villaområdet består endast av en enda lång väg som går parallellt med affärsgatan, och på andra sidan går en genomfartsled. När de tänker gå in på villavägen ser de en annan matte med en lite större hund.

Matten och Hunden tvekar. Har egentligen ingen lust att riskera bli tvungen att prata med någon. Matten funderar på att fortsätta mot genomfartsleden. Men det är lite tråkigt att gå där så de beslutar att ta villavägen i alla fall, trots mötande hund inklusive konversationsrisk.

När de är cirka tre meter ifrån varandra tvärstannar båda hundarna. Matten lockar på sin hund, och samtidigt som han börjar röra på sig blir den andra hunden tvärlisk. Den okända mattan verkar ha lite svårt att hålla emot med kopplet. När de har gått förbi varandra, stannar Hunden och tittar länge efter "Den ilskna hunden". *"Vad i all världen tog det åt honom? Vilket dåligt morgonhumör!"*, ser det ut som att Hunden tänker.

Men snart har han glömt bort det, och börjar nosa i diket igen. Matten väntar otåligt på att Hunden ska få till ett resultat. De går sakta bortåt. Till slut ser det ut som att det är dags. Men då börjar hunden spana efter något bakom Mattens rygg. Det är "Den ilskna hunden" som kommer tillbaka igen! Mattens hund har nu helt glömt bort varför de gick ut. De går nu mycket sakta.

Mattens plan är att "Den ilskna hunden" kommer snart gå om dom, och då kan de vända tillbaka igen. Men "Den ilskna hunden" med tillhörande matte verkar gå väldigt sakta de med. De kommer aldrig förbi.

Nu hör Matten en röst bakom sin rygg som ropar. *"Kan du inte gå fortare, så vi kommer hem någon gång!"*. Sedan sa den ilskna hundens matte något knappt hörbart om att hon får så ont i armarna.

"Jaha!", tänker Matten, där hon står i sitt väl dolda nattlinne, oduschad och med skitigt hår. Hon fortsätter att gå lite raskare ännu längre bort ifrån sitt efterlängtnade hem. Ibland sneglar hon bakåt och kollar om "Den ilskna hunden" är kvar bakom. Efter ett tag börjar hon undra hur långt bort från sitt hem hon egentligen ska bli bortschasad, iklädd nattlinne. Men nästa gång Matten tittar bakåt så är "Den ilskna hunden" borta. De har gått in på tomten intill. Tydligt deras hem.

Matten och Hunden väntar några sekunder så att "Den ilskna hunden" åtminstone ska hinna fram till sin hustrappa, innan de tänker vända hem igen. Då möter de en flock taxar. En mycket högljudd flock. Ingen av taxarna verkar uppskatta att Matten och Hunden går på samma väg som dom. Så att gå jämsides med flocken är ej att tänka på.

Matten och Hunden fortsätter istället bortåt. De närmar sig nu tomten där "Lösö labradortiken" bor. Matten hör röster därifrån, så då är säkert labradoren också ute. När de går förbi den lilla genvägen i häcken börjar Mattens hund att göra sig en toalett.

"Självklart ska han sätta sig precis här, nu när han äntligen sätter sig. Det är ju typiskt!", tänker Matten. Mycket riktigt kommer labradortiken ut till Hunden som precis tänker göra det han ska göra. Labradoren nosar på Hunden närgånget. Mycket närgånget - mitt i baken! Hunden känner sig minst lika iakttagen som Matten, om inte värre. Hunden avbryter sitt toalettbesök. Lill-husse kommer till undsättning och hämtar labradortiken.

Matten och Hunden fortsätter åter igen bortåt. Nu har de kommit nästan till slutet av vägen. Hunden gör det han ska göra. En cairnterrier och tax går förbi. Deras matte glor surt på Hunden som är mitt i sitt toalettbestyr. Matten glor tillbaka på cairntaxmatten, undrar vad i all världen som är fel nu. *"Ska Hunden aldrig få sitta ifred, i lugn och ro!"*, muttrar hon tyst. Matten plockar upp efter hunden, slänger påsen i hundtunnan som faktiskt står bara några meter ifrån. Det är det enda som har flytit på på denna fem minuters snabbrastning runt hörnet, iklädd nattlinne, som tog cirka en halvtimme, nästan en kilometer hemifrån!